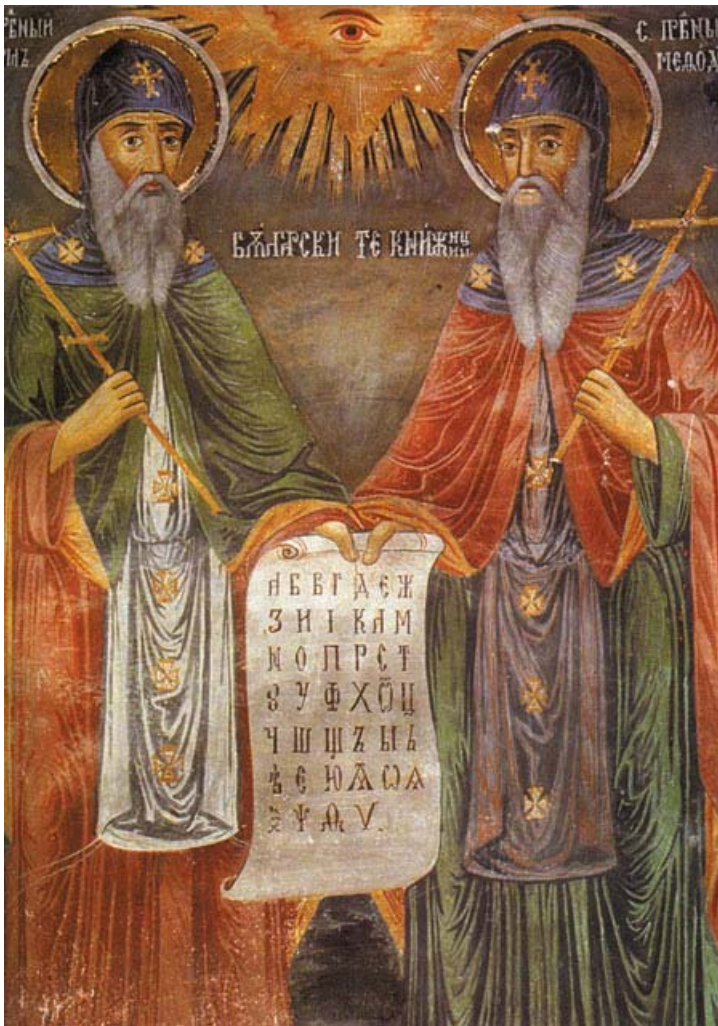

Κύριλλος και Μεθόδιος

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές Μορφές

Ποιός μπορεί να γράψει στο νερό;

Πλησίαζε η ώρα της μεγάλης αποδημίας. Ο Κύριλλος ύψωσε το βλέμμα του προς τον ουρανό. Με δάκρυα στα μάτια έστειλε στον βασιλέα Χριστό τη στερνή του προσευχή· «Κύριε, Θεέ μου, εσύ που δημιούργησες όλα τα αγγελικά τάγματα και τις ουράνιες δυνάμεις· Συ που εξάπλωσες τους ουραμούς, θεμελίωσες τη γη κι έφερες σε ύπαρξη τα πάντα από το μηδέν· εσύ... άκουσε την προσευχή μου και φύλαξε το πιστό σου ποίμνιο, που το εμπιστεύθηκες σ' εμένα τον ανάξιο και αχρείο δούλο σου, και λύτρωσέ το από κάθε ασεβή και ειδωλολατρική κακότητα εκείνων που σε βλασφημούν»(Βίος Κυρίλλου, κεφ. 18).

Στα χέρια του Παντοκράτορος ήθελε ν' ακουμπήσει το λαό των Σλάβων ο φλογερός τους ιεραπόστολος την ώρα που τους αποχαιρετούσε, στα σαρανταεννέα του μόλις χρόνια, σπεύδοντας να απολαύσει την άφθαρτη και

αιώνια δόξα. Εκείνη που προγεύθηκε στα ιερά σκηνώματα του Ολύμπου Βιθυνίας, όπου μόνασε για ένα διάστημα μαζί με τον αδελφό του· εκείνη τη δόξα που ήταν η απαντοχή του και η ενίσχυσή του από τότε που ο βασιλέας Χριστός επιστράτευσε τα δύο αδέλφια για μία εκστρατεία ιερή στη βορειοανατολική Ευρώπη.
[\(περισσότερα...\)](#)